

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 54

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

11 Φεβρουαρίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 54/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 54/02

Υπόθεση C-632/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. κατά Jacek Michalski (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής βάσει αποσπάσματος τραπεζικών λογιστικών βιβλίων — Ο δικαστής δεν έχει την εξουσία να διαπιστώσει τον ενδεχόμενο καταχρηστικό χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών, όταν ο καταναλωτής δεν ασκεί ένδικο βοήθημα)

2

2019/C 54/03

Υπόθεση C-48/18 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Toontrack Music AB κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος EZMIX — Απόρριψη της αιτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Άρθρα 65, 75 και 76 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού — Δικαίωμα ακρόασης — Αρχή της αυτεπάγγελτης εξετάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παραμόρφωση — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου]

3

EL

2019/C 54/04	Υπόθεση C-303/18 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)	3
2019/C 54/05	Υπόθεση C-630/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Linz (Αυστρία) στις 8 Οκτωβρίου 2018 — HK, IJ κατά Deutsche Lufthansa AG	4
2019/C 54/06	Υπόθεση C-698/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — SC Raiffeisen Bank SA κατά JB	4
2019/C 54/07	Υπόθεση C-699/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — BRD Groupe Societé Générale SA κατά KC	5
2019/C 54/08	Υπόθεση C-707/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Timiș (Ρουμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2018 — Amărăști Land Investment SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara	5
2019/C 54/09	Υπόθεση C-718/18: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	6
2019/C 54/10	Υπόθεση C-720/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 2018 — Ferrari S.p.A. κατά DU	7
2019/C 54/11	Υπόθεση C-721/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 2018 — Ferrari S.p.A. κατά DU	8
2019/C 54/12	Υπόθεση C-743/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rēzeknes tiesa (Λεττονία) στις 28 Νοεμβρίου 2018 — Elme Messer Metalurgs κατά Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	9
2019/C 54/13	Υπόθεση C-746/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 29 Νοεμβρίου 2018 — H. K. κατά Prokuratuur	10
2019/C 54/14	Υπόθεση C-752/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — Deutsche Umwelthilfe e.V. κατά Freistaat Bayern	11
2019/C 54/15	Υπόθεση C-756/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Γαλλία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — LC, MD κατά easyJet Airline Co. Ltd	12
2019/C 54/16	Υπόθεση C-762/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Haskovo (Βουλγαρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 — QH κατά Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien	12
2019/C 54/17	Υπόθεση C-769/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 7 Δεκεμβρίου 2018 — Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle κατά SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale	13
2019/C 54/18	Υπόθεση C-778/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 11 Δεκεμβρίου 2018 — Association française des usagers de banques κατά Ministre de l'Économie et des Finances	14
2019/C 54/19	Υπόθεση C-782/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance Épinal (Γαλλία) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 — Cofidis κατά YP	15
2019/C 54/20	Υπόθεση C-784/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2018 η Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-12/17, Mellifera e. V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	15
2019/C 54/21	Υπόθεση C-586/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie κατά D, I κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16

2019/C 54/22	Υπόθεση C-593/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hannover	16
2019/C 54/23	Υπόθεση C-678/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	17
2019/C 54/24	Υπόθεση C-730/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	17
2019/C 54/25	Υπόθεση C-135/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Logistik XXL GmbH κατά CMR Transport & Logistik, παρισταμένης της: Rudolph Spedition und Logistik GmbH	17
2019/C 54/26	Υπόθεση C-191/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KN κατά Minister for Justice and Equality	17
2019/C 54/27	Υπόθεση C-227/18: Διάταξη του προέδρου του εβδόμου τμήματος του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Budai Közroneti Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VE κατά WD	18
2019/C 54/28	Υπόθεση C-232/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Popular Español SA κατά María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar	18
2019/C 54/29	Υπόθεση C-279/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Magdalena Molina Rodríguez κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	18
2019/C 54/30	Υπόθεση C-289/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KAMU Passenger & IT Services GmbH κατά Türk Hava Yollari A.O. — T.H.Y. Turkish Airlines	18
2019/C 54/31	Υπόθεση C-466/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesgericht Linz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DS κατά Porsche Inter Auto GmbH & Co KG	19
2019/C 54/32	Υπόθεση C-526/18: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Förvaltningsrätten i Göteborg (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AA κατά Migrationsverket	19
2019/C 54/33	Υπόθεση C-557/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eurowings GmbH κατά JJ, KI	19

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 54/34	Υπόθεση T-350/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Euronet Consulting κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης — Τροποποιητική απόφαση — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)	20
2019/C 54/35	Υπόθεση T-671/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2018 — ZU κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επειγόντος)	20
2019/C 54/36	Υπόθεση T-703/18: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής	21
2019/C 54/37	Υπόθεση T-707/18: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	22
2019/C 54/38	Υπόθεση T-714/18: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2018 — Adraces κατά Επιτροπής	25

2019/C 54/39	Υπόθεση T-717/18: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2018 — B.D. κατά EUIPO — Philicon 97 (PHILIBON)	26
2019/C 54/40	Υπόθεση T-718/18: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2018 — Boyer κατά EUIPO — Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)	27
2019/C 54/41	Υπόθεση T-721/18: Αγωγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Αποστολοπούλου και Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη κατά Επιτροπής	27
2019/C 54/42	Υπόθεση T-722/18: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Repsol κατά EUIPO — Basic (BASIC)	28
2019/C 54/43	Υπόθεση T-724/18: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Aurea Biolabs κατά EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)	29
2019/C 54/44	Υπόθεση T-728/18: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Brand IP Licensing κατά EUIPO — Facebook (lovebook)	30
2019/C 54/45	Υπόθεση T-730/18: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Δεκεμβρίου 2018 — DQ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	31
2019/C 54/46	Υπόθεση T-732/18: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dalasa κατά EUIPO — Charité — Universitätsmedizin Berlin (charantea)	31
2019/C 54/47	Υπόθεση T-733/18: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dalasa κατά EUIPO — Charité — Universitätsmedizin Berlin (charantea)	32
2019/C 54/48	Υπόθεση T-737/18: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2018 — Siberia Oriental κατά ΚΓΦΠ (Siberia)	33
2019/C 54/49	Υπόθεση T-139/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kibelisa κατά Συμβουλίου	34
2019/C 54/50	Υπόθεση T-140/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kampete κατά Συμβουλίου	34
2019/C 54/51	Υπόθεση T-141/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου	34
2019/C 54/52	Υπόθεση T-142/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kaimbi κατά Συμβουλίου	35
2019/C 54/53	Υπόθεση T-143/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Ilunga Luyogo κατά Συμβουλίου	35
2019/C 54/54	Υπόθεση T-144/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Numbi κατά Συμβουλίου	35
2019/C 54/55	Υπόθεση T-145/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kanyama κατά Συμβουλίου	35

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2019/C 54/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 44 της 4.2.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 35 της 28.1.2019

EE C 25 της 21.1.2019

EE C 16 της 14.1.2019

EE C 4 της 7.1.2019

EE C 455 της 17.12.2018

EE C 445 της 10.12.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. κατά Jacek Michalski

(Υπόθεση C-632/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής βάσει αποσπάσματος τραπεζικών λογιστικών βιβλίων — Ο δικαστής δεν έχει την εξουσία να διαπιστώσει τον ενδεχόμενο καταχρηστικό χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών, όταν ο καταναλωτής δεν ασκεί ένδικο βοήθημα)

(2019/C 54/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.

κατά

Jacek Michalski

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, καθώς και το άρθρο 10 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχει τη δυνατότητα εκδόσεως διαταγής πληρωμής βάσει αποσπάσματος των λογιστικών βιβλίων Τράπεζας, ως στοιχείου το οποίο πιστοποιεί την ύπαρξη απαίτησης από σύμβαση καταναλωτικής πίστης, όταν ο δικαστής που επιλήφθηκε της αιτήσεως για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν έχει την εξουσία να εξετάσει τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα των ρητρών της σύμβασης αυτής και να βεβαιωθεί για την ύπαρξη, στην εν λόγω σύμβαση, των πληροφοριών που διαλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο 10, καθόσον οι προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος ανακοπής κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής δεν διασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων που αντλεί ο καταναλωτής από τις οδηγίες αυτές.

⁽¹⁾ EE C 104 της 19.3.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Toontrack Music AB κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-48/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος EZMIX — Απόρριψη της αιτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Άρθρα 65, 75 και 76 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού — Δικαίωμα ακροάσεως — Αρχή της αυτεπάγγελτης εξετάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παραμόρφωση — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου]

(2019/C 54/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Toontrack Music AB (εκπρόσωποι: L.-E. Ström, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την Toontrack Music AB στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-303/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)

(2019/C 54/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσείων: Jean-Marie Le Pen (εκπρόσωπος: F. Wagner, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και C. Burgos)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τον Jean-Marie Le Pen στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 240 της 9.7.2018.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Linz (Αυστρία) στις 8 Οκτωβρίου 2018 — ΗΚ, ΙJ κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-630/18)

(2019/C 54/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: ΗΚ, ΙJ

Εναγομένη: Deutsche Lufthansa AG

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — SC Raiffeisen Bank SA κατά JB

(Υπόθεση C-698/18)

(2019/C 54/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: SC Raiffeisen Bank SA

Εφεσίβλητος: JB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, ιδίως δε οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 21 και 23, το άρθρο 2, στοιχείο β' το άρθρο 6, παράγραφος 1, το άρθρο 7, παράγραφος 2, και το άρθρο 8, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αρχής της δικονομικής αυτοτέλειας και, από κοινού, με την αρχή της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, ένα σύνολο ενδίκων βοηθημάτων αποτελούμενο από τακτική αγωγή μη υποκείμενη σε αποσβεστική προθεσμία, με αντικείμενο τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ορισμένων ρητρών που περιέχονται σε συμβάσεις οι οποίες συνάπτονται με καταναλωτές, και από τακτική αγωγή ενοχικού και περιουσιακού χαρακτήρα, υποκείμενη σε παραγραφή, με την οποία επιδιώκεται ο σκοπός της οδηγίας να εξαλειφθούν τα αποτελέσματα όλων των υποχρεώσεων που ανέκυψαν και εκτελέστηκαν με βάση ρήτρα της οποίας ο καταχρηστικός χαρακτήρας διαπιστώθηκε έναντι του καταναλωτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθενται οι ίδιες διατάξεις σε ερμηνεία απορρέουσα από την εφαρμογή της αρχής της ασφάλειας των εννόμων σχέσεων αστικού δικαίου, κατά την οποία το αντικειμενικό χρονικό σημείο από το οποίο ο καταναλωτής όφειλε ή θα όφειλε να λάβει γνώση της υπέρθεως καταχρηστικής ρήτρας είναι εκείνο της λύσεως της σύμβασεως πιστώσεως στο πλαίσιο της οποίας είχε την ιδιότητα του καταναλωτή;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — BRD Groupe Societé Générale SA κατά KC

(Υπόθεση C-699/18)

(2019/C 54/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: BRD Groupe Societé Générale SA

Εφεσίβλητη: KC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, ιδίως δε οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 21 και 23, το άρθρο 2, στοιχείο β' το άρθρο 6, παράγραφος 1, το άρθρο 7, παράγραφος 2, και το άρθρο 8, κατ' εφαρμογήν της αρχής της δικονομικής αυτοτέλειαι και, από κοινού, με την αρχή της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, ένα σύνολο ενδίκων βοηθημάτων αποτελούμενο από τακτική αγωγή μη υποκείμενη σε αποσβεστική προθεσμία, με αντικείμενο τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ορισμένων ρητρών που περιέχονται σε συμβάσεις οι οποίες συνάπτονται με καταναλωτές, και από τακτική αγωγή ενοχικού και περιουσιακού χαρακτήρα, υποκείμενη σε παραγραφή, με την οποία επιδιώκεται ο σκοπός της οδηγίας να εξαλειφθούν τα αποτελέσματα όλων των υποχρεώσεων που ανέκυψαν και εκτελέστηκαν με βάση ρήτρα της οποίας ο καταχρηστικός χαρακτήρας διαπιστώθηκε έναντι του καταναλωτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθενται οι ίδιες διατάξεις σε ερμηνεία απορρέουσα από την εφαρμογή της αρχής της ασφάλειας των εννόμων σχέσεων αστικού δικαίου, κατά την οποία το αντικειμενικό χρονικό σημείο από το οποίο ο καταναλωτής όφειλε ή θα όφειλε να λάβει γνώση της υπέρθεως καταχρηστικής ρήτρας είναι εκείνο της λύσεως της συμβάσεως πιστώσεως στο πλαίσιο της οποίας είχε την ιδιότητα του καταναλωτή;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Timiș (Ρουμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2018 — Amărăști Land Investment SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara

(Υπόθεση C-707/18)

(2019/C 54/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Timiș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Amărăști Land Investment SRL

Καθών: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2006/112 ⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα της 24, 28, 167 και 168, στοιχείο α', την έννοια ότι, στο πλαίσιο πωλήσεως ακινήτων, τα οποία δεν έχουν εγγραφεί στο εθνικό μητρώο ακίνητης περιουσίας (κτηματολόγιο) και δεν είναι καταχωρισμένα σε αυτό κατά τον χρόνο παραδόσεως, ο αποκτών υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος αναλαμβάνει συμβατικά την υποχρέωση να πραγματοποιήσει με δικές του δαπάνες τα αναγκαία διαβήματα για την πρώτη εγγραφή τους στο μητρώο ακίνητης περιουσίας, παρέχει υπηρεσίες έναντι του πωλητή ή ότι αποκτά υπηρεσίες σχετικές με την επένδυσή του σε ακίνητα, για την οποία πρέπει να του αναγνωριστεί το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ;
- 2) Έχει η οδηγία 2006/112, και ιδίως τα άρθρα 167 και 168, στοιχείο α', την έννοια ότι τα έξοδα με τα οποία βαρύνεται ο αποκτών, υποκείμενος στον φόρο, στο πλαίσιο της πρώτης εγγραφής στο μητρώο ακίνητης περιουσίας των ακινήτων ως προς τα οποία έχει απαίτηση για μελλοντική μεταβίβαση του δικαιώματος κυριότητας και τα οποία του παραδόθηκαν από πωλητές, οι οποίοι δεν ενέγραψαν στο κτηματολόγιο το δικαίωμά τους κυριότητας επί των ακινήτων, μπορούν να χαρακτηρισθούν ως δραστηριότητες προπαρασκευαστικές της επενδύσεως, για τις οποίες ο υποκείμενος στον φόρο απολαύει του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ;
- 3) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112, και ιδίως τα άρθρα 24, 28, 167 και το άρθρο 168, στοιχείο α', την έννοια ότι τα έξοδα με τα οποία βαρύνεται ο αποκτών, υποκείμενος στον φόρο, στο πλαίσιο της πρώτης εγγραφής στο μητρώο ακίνητης περιουσίας των ακινήτων που του παραδόθηκαν και ως προς τα οποία έχει, βάσει συμφωνίας, απαίτηση για μελλοντική μεταβίβαση του δικαιώματος κυριότητας εκ μέρους πωλητών, οι οποίοι δεν ενέγραψαν στο κτηματολόγιο το δικαίωμά τους κυριότητας επί των ακινήτων, πρέπει να χαρακτηρισθούν ως παροχές υπηρεσιών έναντι των πωλητών, όταν ο πωλητής και ο αποκτών συμφώνησαν ότι το τίμημα των ακινήτων δεν περιλαμβάνει το αντίστοιχο ποσό των σχετικών με το κτηματολόγιο πράξεων;
- 4) Πρέπει, κατά την έννοια της οδηγίας 2006/112, τα διοικητικά έξοδα που σχετίζονται με ακίνητα τα οποία παραδόθηκαν και επί των οποίων ο αποκτών έχει απαίτηση για μελλοντική μεταβίβαση του δικαιώματος κυριότητας εκ μέρους του πωλητή, συμπεριλαμβανομένων σε αυτά των εξόδων της πρώτης εγγραφής στο μητρώο ακίνητης περιουσίας, αλλά όχι περιοριστικά, να βαρύνουν υποχρεωτικά τον πωλητή ή μήπως, τα εν λόγω έξοδα, βάσει συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων, μπορούν να βαρύνουν τον αποκτώντα ή οποιονδήποτε εκ των συμβαλλομένων, με αποτέλεσμα να αναγνωρίζεται στο εν λόγω πρόσωπο το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**(Υπόθεση C-718/18)**

(2019/C 54/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, O. Beynet)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK ⁽¹⁾ και από την οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK ⁽²⁾, καθόσον δεν μετέφερε ορθά στην εσωτερική έννομη τάξη

— το άρθρο 2, σημείο 21, της οδηγίας 2009/72/EK και το άρθρο 2, σημείο 20, της οδηγίας 2009/73/EK·

- το άρθρο 19, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 8, των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ·
- το άρθρο 19, παράγραφος 5, των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ·
- το άρθρο 37, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 6, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και το άρθρο 41, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 6, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ·

2. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή αφορά την ελλιπή μεταφορά των οδηγιών 2009/72 και 2009/73 για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, αντιστοίχως, στη γερμανική έννομη τάξη με τον *Energierechtsgesetz* (νόμο περί του ενεργειακού τομέα, *EnWG*). Συναφώς, κατά την άποψη της Επιτροπής η μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη με τον *EnWG* έγινε ανεπαρκώς ως προς τέσσερα σημεία. Πρώτον, ο ορισμός της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης, ο οποίος καθορίζει ποιες επιχειρήσεις εμπίπτουν στις σχετικές με τον διαχωρισμό διατάξεις των οδηγιών, μεταφέρθηκε με περιορισμένο μόνο τρόπο στο γερμανικό δίκαιο. Δεύτερον, οι διατάξεις για τις περιόδους υπαναχώρησης όσον αφορά την αλλαγή θέσης εντός της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης δεν μεταφέρθηκαν πλήρως. Τρίτον, οι διατάξεις οι οποίες απαγορεύουν την ύπαρξη ορισμένων συμφερόντων ή τη λήψη ορισμένων οικονομικών οφελών συνδεδεμένων με οποιοδήποτε μέρος της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης μεταφέρθηκαν επίσης με περιορισμένο μόνο τρόπο. Τέλος, η κατά τον *EnWG* ανάθεση αρμοδιοτήτων αντιβαίνει στις αποκλειστικές αρμοδιότητες της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, όπως αυτές προβλέπονται στις οδηγίες.

Τα ανωτέρω συνιστούν, κατά την άποψη της Επιτροπής, παράβαση του άρθρου 2, σημείο 21, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και του άρθρου 2, σημείο 20, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, του άρθρου 19, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 8, των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, του άρθρου 19, παράγραφος 5, των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ καθώς και του άρθρου 37, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 6, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 6, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 55.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 94.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 2018 — *Ferrari S.p.A.* κατά *DU*

(Υπόθεση C-720/18)

(2019/C 54/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Ferrari S.p.A.*

Εφεσίβλητος: *DU*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν γίνεται, από απόψεως τρόπου και εκτάσεως, ουσιαστική χρήση κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ ⁽¹⁾, στην περίπτωση σήματος το οποίο έχει καταχωριστεί για ευρεία κατηγορία προϊόντων –εν προκειμένω, για χερσαία οχήματα, ιδίως αυτοκίνητα και τα εξαρτήματά τους–, αλλά στην πραγματικότητα χρησιμοποιείται μόνο σε επιμέρους τμήμα της αγοράς –εν προκειμένω, για σπορ αυτοκίνητα πολυτελείας και τα εξαρτήματά τους–, να θεωρηθεί ως κρίσιμη η αγορά της κατηγορίας προϊόντων για την οποία έχει καταχωριστεί το σήμα ή μπορεί να θεωρηθεί ως κρίσιμο το επιμέρους τμήμα της αγοράς; Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι αρκεί η χρήση στο επιμέρους τμήμα της αγοράς, πρέπει το σήμα, κατά τη διαδικασία διαγραφής λόγω εκπτώσεως, να διατηρηθεί σε ισχύ όσον αφορά το εν λόγω επιμέρους τμήμα της αγοράς;

- 2) Συνιστά η εμπορική διάθεση, από τον δικαιούχο του σήματος, μεταχειρισμένων προϊόντων, τα οποία έχουν ήδη κυκλοφορήσει στην αγορά του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από τον δικαιούχο του σήματος, χρήση του σήματος κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ;
- 3) Πρέπει να θεωρηθεί ότι σήμα που έχει καταχωριστεί όχι μόνο για ένα προϊόν, αλλά και για ανταλλακτικά του προϊόντος αυτού, χρησιμοποιείται κατά τρόπο που συνεπάγεται τη διατήρηση κεκτημένων δικαιωμάτων ακόμη και σε συνάρτηση με το προϊόν, εφόσον το προϊόν αυτό δεν διατίθεται πλέον στο εμπόριο, αλλά εξακολουθούν να διατίθενται φέροντα το σήμα εξαρτήματα και ανταλλακτικά του διατεθέντος κατά το παρελθόν και φέροντος το σήμα προϊόντος;
- 4) Πρέπει κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν γίνεται ουσιαστική χρήση να ληφθεί επίσης υπόψη το αν ο δικαιούχος του σήματος προσφέρει υπηρεσίες σε συνάρτηση με τις οποίες δεν γίνεται μεν χρήση του σήματος, αλλά οι οποίες αφορούν τα ήδη διατεθέντα προϊόντα;
- 5) Πρέπει κατά την εξέταση της χρήσεως του σήματος στο οικείο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στη Γερμανία) κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ να ληφθούν επίσης υπόψη, βάσει του άρθρου 5 της διακρατικής συμβάσεως μεταξύ της Γερμανίας και της Ελβετίας, της 13ης Απριλίου 1892, σχετικά με την αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων και σημάτων, οι χρήσεις του σήματος στην Ελβετία;
- 6) Συνάδει με την οδηγία 2008/95/ΕΚ το να φέρει μεν ο δικαιούχος του σήματος, του οποίου ζητείται η έκπτωση από τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα, πλήρως το βάρος προβολής ισχυρισμών όσον αφορά τη χρήση του σήματος, αλλά τον κίνδυνο της αδυναμίας προσκομίσεως των απαιτούμενων αποδείξεων να τον φέρει ο ενάγων που ζητεί τη διαγραφή;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 2018 — Ferrari S.p.A. κατά DU

(Υπόθεση C-721/18)

(2019/C 54/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Ferrari S.p.A.

Εφεσίβλητος: DU

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν γίνεται, από απόψεως τρόπου και εκτάσεως, ουσιαστική χρήση κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹), στην περίπτωση σήματος το οποίο έχει καταχωριστεί για ευρεία κατηγορία προϊόντων –εν προκειμένω, για χερσαία οχήματα, ιδίως αυτοκίνητα και τα εξαρτήματά τους–, αλλά στην πραγματικότητα χρησιμοποιείται μόνο σε επιμέρους τμήμα της αγοράς –εν προκειμένω, για σπορ αυτοκίνητα πολυτελείας και τα εξαρτήματά τους–, να θεωρηθεί ως κρίσιμη η αγορά της κατηγορίας προϊόντων για την οποία έχει καταχωριστεί το σήμα ή μπορεί να θεωρηθεί ως κρίσιμο το επιμέρους τμήμα της αγοράς; Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι αρκεί η χρήση στο επιμέρους τμήμα της αγοράς, πρέπει το σήμα, κατά τη διαδικασία διαγραφής λόγω εκπτώσεως, να διατηρηθεί σε ισχύ όσον αφορά το εν λόγω επιμέρους τμήμα της αγοράς;
- 2) Συνιστά η εμπορική διάθεση, από τον δικαιούχο του σήματος, μεταχειρισμένων προϊόντων, τα οποία έχουν ήδη κυκλοφορήσει στην αγορά του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από τον δικαιούχο του σήματος, χρήση του σήματος κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ;

- 3) Πρέπει να θεωρηθεί ότι σήμα που έχει καταχωριστεί όχι μόνο για ένα προϊόν, αλλά και για ανταλλακτικά του προϊόντος αυτού, χρησιμοποιείται κατά τρόπο που συνεπάγεται τη διατήρηση κεκτημένων δικαιωμάτων ακόμη και σε συνάρτηση με το προϊόν, εφόσον το προϊόν αυτό δεν διατίθεται πλέον στο εμπόριο, αλλά εξακολουθούν να διατίθενται φέροντα το σήμα εξαρτήματα και ανταλλακτικά του διατεθέντος κατά το παρελθόν και φέροντος το σήμα προϊόντος;
- 4) Πρέπει κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν γίνεται ουσιαστική χρήση να ληφθεί επίσης υπόψη το αν ο δικαιούχος του σήματος προσφέρει υπηρεσίες σε συνάρτηση με τις οποίες δεν γίνεται μεν χρήση του σήματος, αλλά οι οποίες αφορούν τα ήδη διατεθέντα προϊόντα;
- 5) Πρέπει κατά την εξέταση της χρήσεως του σήματος στο οικείο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στη Γερμανία) κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ να ληφθούν επίσης υπόψη, βάσει του άρθρου 5 της διακρατικής συμβάσεως μεταξύ της Γερμανίας και της Ελβετίας, της 13ης Απριλίου 1892, σχετικά με την αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων και σημάτων, οι χρήσεις του σήματος στην Ελβετία;
- 6) Συνάδει με την οδηγία 2008/95/ΕΚ το να φέρει μεν ο δικαιούχος του σήματος, του οποίου ζητείται η έκπτωση από τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα, πλήρως το βάρος προβολής ισχυρισμών όσον αφορά τη χρήση του σήματος, αλλά τον κίνδυνο της αδυναμίας προσκομίσεως των απαιτούμενων αποδείξεων να τον φέρει ο ενάγων που ζητεί τη διαγραφή;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rēzeknes tiesa (Λεττονία) στις 28 Νοεμβρίου 2018 — Elme Messer Metalurgs κατά Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

(Υπόθεση C-743/18)

(2019/C 54/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Rēzeknes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SIA «Elme Messer Metalurgs»

Εναγόμενος: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, σημείο 7, του κανονισμού 1083/2006 (¹) την έννοια ότι μια κατάσταση, στην οποία ο δικαιούχος της χρηματοδοτήσεως δεν είναι σε θέση να επιτύχει το επίπεδο κύκλου εργασιών που προβλέπεται για τη σχετική περίοδο, λόγω του ότι, κατά την εν λόγω περίοδο, ο μοναδικός του εταίρος έπαυσε την εμπορική δραστηριότητα ή κηρύχθηκε σε πτώχευση, πρέπει να λογίζεται ως πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα (δικαιούχου χρηματοδοτήσεως) η οποία ζημιώνει ή ενδέχεται να ζημιώσει τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 29 Νοεμβρίου 2018 — Η. Κ. κατά Prokuratuur

(Υπόθεση C-746/18)

(2019/C 54/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Η. Κ.

Έτερος μετέχων στη διαδικασία: Prokuratuur [εισαγγελική αρχή]

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, υπό το φως των άρθρων 7, 8, 11 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας η πρόσβαση κρατικών αρχών σε δεδομένα τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ο τόπος αφετηρίας και προορισμού, η ημερομηνία, η ώρα και η διάρκεια, το είδος της υπηρεσίας επικοινωνιών, ο τερματικός εξοπλισμός που χρησιμοποιήθηκε και η θέση στην οποία χρησιμοποιήθηκε τερματικός εξοπλισμός κινητής τηλεφωνίας σε σχέση με επικοινωνία του υπόπτου μέσω σταθερού ή κινητού τηλεφώνου αποτελεί τόσο σοβαρή επέμβαση στα κατοχυρούμενα στα ως άνω άρθρα του Χάρτη θεμελιώδη δικαιώματα ώστε η πρόσβαση αυτή να πρέπει να περιορίζεται, όσον αφορά την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων, στην καταπολέμηση της βαριάς εγκληματικότητας, ανεξαρτήτως του χρονικού διαστήματος το οποίο αφορούν τα διατηρούμενα δεδομένα στα οποία έχουν πρόσβαση οι κρατικές αρχές;
- 2) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK, βάσει της αρχής της αναλογικότητας όπως εκφράζεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση C-207/16, σκέψεις 55 έως 57, την έννοια ότι εάν ο όγκος των κατά το πρώτο ερώτημα δεδομένων στα οποία έχουν πρόσβαση οι κρατικές αρχές (τόσο όσον αφορά το είδος των δεδομένων όσο και τη χρονική τους έκταση) δεν είναι μεγάλος, η επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα την οποία η πρόσβαση αυτή συνεπάγεται μπορεί να δικαιολογείται από τον σκοπό της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων γενικώς και ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο όγκος των δεδομένων στα οποία έχουν πρόσβαση οι κρατικές αρχές τόσο πιο σοβαρά πρέπει είναι τα ποινικά αδικήματα στην καταπολέμηση των οποίων στοχεύει η επέμβαση;
- 3) Σημαίνει η διαλαμβανόμενη στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Δεκεμβρίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C-698/15, σημείο 2 του διατακτικού, απαίτηση κατά την οποία η πρόσβαση των αρμοδίων κρατικών αρχών στα δεδομένα υπόκειται στον προηγούμενο έλεγχο δικαστηρίου ή ανεξάρτητης διοικητικής αρχής ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εισαγγελική αρχή, η οποία διευθύνει την ανακριτική διαδικασία και στο πλαίσιο αυτό υποχρεούται κατά νόμο να ενεργεί ανεξάρτητα και υπόκειται μόνο στον νόμο, διερευνά δε κατά την ανακριτική διαδικασία τόσο τις επιβαρυντικές όσο και τις ελαφρυντικές για τον κατηγορούμενο περιστάσεις αλλά εν συνεχεία κατά την ένδικη διαδικασία αποτελεί την κατηγορούσα αρχή, μπορεί να θεωρηθεί ανεξάρτητη διοικητική αρχή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΑΒΙ. 2002, L 201, σ. 37).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία)
στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — Deutsche Umwelthilfe e.V. κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-752/18)

(2019/C 54/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν (επιπεύδων την εκτέλεση δανειστής): Deutsche Umwelthilfe e.V.

Καθού (καθού η εκτέλεση οφειλέτης): Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν

- 1) η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) απαίτηση ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κάθε μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Συνθήκες ή προκύπτουν από πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης,
- 2) η κατοχυρωμένη, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 197, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) αρχή της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης από τα κράτη μέλη,
- 3) το απονεμόμενο από το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαίωμα πραγματικής προσφυγής,
- 4) η απορρέουσα από το άρθρο 9, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, της Συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (Σύμβαση του Ώρχους) υποχρέωση των συμβαλλόμενων κρατών να παρέχουν αποτελεσματική δικαστική προστασία σε περιβαλλοντικά ζητήματα,
- 5) η προβλεπόμενη στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης,

την έννοια ότι γερμανικό δικαστήριο δύναται –και ενδεχομένως μάλιστα οφείλει– να διατάξει την προσωπική κράτηση αξιωματούχων γερμανικού ομόσπονδου κράτους, προκειμένου να επιβάλει κατ' αυτόν τον τρόπο την εκπλήρωση της υποχρέωσης του εν λόγω ομόσπονδου κράτους περί επικαιροποίησης σχεδίου για την ποιότητα του αέρα κατά την έννοια του άρθρου 23 της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (ΕΕ 2008, L 152, σ. 1) με ορισμένο ελάχιστο υποχρεωτικό περιεχόμενο, εφόσον το εν λόγω ομόσπονδο κράτος έχει υποχρεωθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση να προβεί σε επικαιροποίηση με το εν λόγω ελάχιστο υποχρεωτικό περιεχόμενο, και

— η κατ' επανάληψη απειλή και επιβολή χρηματικής ποινής κατά του εν λόγω ομόσπονδου κράτους έχουν αποβεί άκαρπες,

— η απειλή και η επιβολή χρηματικής ποινής δεν έχουν αξιόλογη αποτρεπτική λειτουργία, ακόμη και αν απειληθούν ή επιβληθούν υψηλότερα ποσά χρηματικής ποινής από ό,τι μέχρι τούδε, επειδή η καταβολή των ποσών αυτών δεν συνεπάγεται περιουσιακή ζημία για το αμετακλήτως καταδικασθέν ομόσπονδο κράτος, αλλά το εκάστοτε επιβαλλόμενο ποσό απλώς μεταφέρεται, στο πλαίσιο αυτό, από έναν κωδικό αριθμό του κρατικού προϋπολογισμού σε άλλον τέτοιο κωδικό αριθμό του κρατικού προϋπολογισμού,

— το αμετακλήτως καταδικασθέν ομόσπονδο κράτος έχει δεσμευθεί τόσο ενώπιον των δικαστηρίων όσο και δημοσίως –τούτο δε, μεταξύ άλλων, ενώπιον του κοινοβουλίου δια στόματος του ανώτατου πολιτικού αξιωματούχου του– ότι δεν πρόκειται να εκπληρώσει τις δικαστικώς επιβληθείσες υποχρεώσεις του σε συνάρτηση με την εκπόνηση σχεδίων για την ποιότητα του αέρα,

- καίτοι ο θεσμός της προσωπικής κρατήσεως με σκοπό την αναγκαστική εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων προβλέπεται κατ' αρχήν από το εθνικό δίκαιο, ωστόσο η εφαρμογή της σχετικής διατάξεως επί περιπτώσεως με τα χαρακτηριστικά της υπό εξέταση υποθέσεως αντικείται σε εθνική νομολογία του συνταγματικού δικαστηρίου, και
- η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει, σε περίπτωση με τα χαρακτηριστικά της υπό εξέταση υποθέσεως, μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως τα οποία είναι προσφορότερα μεν από την απειλή και την επιβολή χρηματικής ποινής αλλά λιγότερο επεμβατικά από την προσωπική κράτηση και η εφαρμογή τέτοιου είδους μέσων αναγκαστικής εκτελέσεως δεν προβάλλει ούτε εκ των πραγμάτων ως δυνατή;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Γαλλία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — LC, MD κατά easyJet Airline Co. Ltd

(Υπόθεση C-756/18)

(2019/C 54/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: LC, MD

Εναγόμενη: easyJet Airline Co. Ltd

Προδικαστικό ερωτήματα

Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός 261/2004), την έννοια ότι οι επιβάτες πρέπει, για να επικαλεσθούν τις διατάξεις του κανονισμού, να αποδείξουν την παρουσία τους στον έλεγχο εισιτηρίων στο αεροδρόμιο;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ερωτάται εάν το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 αντιτίθεται σε απλό σύστημα τεκμηρίου, κατά το οποίο η υποχρέωση παρουσίας του επιβάτη στον έλεγχο εισιτηρίων θεωρείται αποδεδειγμένη, εάν αυτός έχει κράτηση η οποία έχει γίνει δεκτή και έχει καταγραφεί από τον αερομεταφορέα, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ζ'.

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Haskovo (Βουλγαρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 — QH κατά Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien

(Υπόθεση C-762/18)

(2019/C 54/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Haskovo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: QH

Εναγόμενο: Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση ή/και νομολογία κατά την οποία ο εργαζόμενος ο οποίος επανέρχεται στην εργασία του κατόπιν δικαστικής αναγνώρισης του παράνομου χαρακτήρα προηγούμενης καταγγελίας της σχέσεως εργασίας δεν δικαιούται ετήσια άδεια για το χρονικό διάστημα από την ημέρα της καταγγελίας έως την ημέρα της επανόδου του στην εργασία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση ή/και νομολογία κατά την οποία, σε περίπτωση νέας καταγγελίας της σχέσεως εργασίας, ο εν λόγω εργαζόμενος δεν έχει αξίωση αποζημιώσεως για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα από την ημέρα της προηγούμενης καταγγελίας έως την ημέρα της επανόδου του στην εργασία;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 7 Δεκεμβρίου 2018 — Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle κατά SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

(Υπόθεση C-769/18)

(2019/C 54/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Αναρρεσίβλητοι: SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει το επίδομα για την ελάφρυνση των βαρών από την αναπηρία, που προβλέπεται από το άρθρο 35a του όγδου βιβλίου του Sozialgesetzbuch (γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως), στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχουν το επίδομα ανατροφής τέκνου με αναπηρία, το συμπλήρωμά του ή ελλείπει αυτού η παροχή αντισταθμίσεως της αναπηρίας, αφενός, και το επίδομα κοινωνικής εντάξεως των ανάπηρων παιδιών και εφήβων που προβλέπεται από το άρθρο 35a του όγδου βιβλίου του Sozialgesetzbuch (γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως), αφετέρου, ισοδύναμο χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο α', του κανονισμού 883/2004, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού του άρθρου L 351-4-1 του γαλλικού code de la sécurité sociale που αποβλέπει στη συνεκτίμηση των βαρών που είναι εγγενή προς την ανατροφή τέκνου με αναπηρία για τον καθορισμό της διάρκειας ασφαλίσεως που παρέχει δικαίωμα στην καταβολή συντάξεως γήρατος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφαλείας (ΕΕ L 166, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 11 Δεκεμβρίου 2018 — Association française des usagers de banques κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-778/18)

(2019/C 54/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Association française des usagers de banques

Καθού: Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

- Επιτρέπουν οι διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/17/ΕΕ της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία ⁽¹⁾, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του σκοπού που αναγνωρίζουν στον λογαριασμό πληρωμών ή ταμειυτηρίου του οποίου επιτρέπουν το άνοιγμα και την τήρηση, ή οι διατάξεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, αφενός, στον πιστωτικό φορέα να επιβάλει στον δανειολήπτη, έναντι εξατομικευμένου πλεονεκτήματος, την υποχρέωση να κατατίθεται το σύνολο των μισθολογικών ή των εξομοιούμενων προς αυτά εισοδημάτων του σε λογαριασμό πληρωμών για περίοδο οριζόμενη με τη σύμβαση πιστώσεως, ανεξαρτήτως του ύψους, των δόσεων και της διάρκειας του δανείου και, αφετέρου, να μπορεί η καθοριζόμενη κατά τον τρόπο αυτό διάρκεια να είναι δεκαετής ή, εφόσον είναι συντομότερη, ίση με τη διάρκεια της σύμβασεως;
- Αντιτίθενται το άρθρο 45 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ της 13ης Νοεμβρίου 2007 ⁽²⁾, το οποίο είχε εφαρμογή κατά τον κρίσιμο χρόνο και επαναλαμβάνεται πλέον με το άρθρο 55 της οδηγίας 2015/2366/ΕΕ της 25ης Νοεμβρίου 2015 ⁽³⁾, και τα άρθρα 9 έως 14 της οδηγίας 2014/92/ΕΕ της 23ης Ιουλίου 2014 ⁽⁴⁾, σχετικά με τη διευκόλυνση της κινητικότητας στον τραπεζικό τομέα και με τις χρεώσεις για το κλείσιμο λογαριασμού, αφενός, στο να μπορεί το κλείσιμο λογαριασμού που έχει ανοίξει δανειολήπτης στον πιστωτικό φορέα για την κατάθεση των εισοδημάτων του έναντι εξατομικευμένου πλεονεκτήματος στο πλαίσιο συμβάσεως πιστώσεως να έχει ως συνέπεια την απώλεια αυτού του πλεονεκτήματος, εφόσον το κλείσιμο πραγματοποιείται πριν από τη λήξη της οριζόμενης στη σύμβαση αυτή περιόδου, συμπεριλαμβανομένης της περιπτώσεως που το κλείσιμο πραγματοποιείται πλέον του έτους από το άνοιγμα του λογαριασμού, και, αφετέρου, στον καθορισμό της διάρκειας αυτής σε έως και δέκα έτη ή σε διάστημα ίσο με τη συνολική διάρκεια της πιστώσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 60, σ. 34).

⁽²⁾ Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337, σ. 35).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (ΕΕ L 257, σ. 214).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance Épinal (Γαλλία) στις
13 Δεκεμβρίου 2018 — Cofidis κατά ΥΡ**

(Υπόθεση C-782/18)

(2019/C 54/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance Épinal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Cofidis

Εναγόμενος: ΥΡ

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως η προστασία την οποία η οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, διασφαλίζει στους καταναλωτές αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, στο πλαίσιο αγωγής ασκηθείσας από επαγγελματία κατά καταναλωτή και στηριζόμενης σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ τους, απαγορεύει στον εθνικό δικαστή, μετά την πάροδο πενταετούς προθεσμίας παραγραφής που αρχίζει από την ημερομηνία συνάψεως της σύμβασεως, να διαπιστώσει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν ενστάσεως του καταναλωτή, παράβαση των διατάξεων του άρθρου 8 της οδηγίας που αφορούν την υποχρέωση εξακριβώσεως της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, των διατάξεων των άρθρων 10 επ. της οδηγίας που αφορούν τις πληροφορίες που πρέπει περιέχονται στις συμβάσεις πιστώσεως κατά τρόπο σαφή και ευσύνοπτο, και, γενικότερα, του συνόλου των προστατευτικών για τους καταναλωτές διατάξεων της εν λόγω οδηγίας, και να επιβάλει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν ενστάσεως του καταναλωτή, τις σχετικές κυρώσεις;

⁽¹⁾ ΕΕ L 133, σ. 66.

**Αναίρεση που άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2018 η Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße
Bienenhaltung κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις
27 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-12/17, Mellifera e. V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-784/18 P)

(2019/C 54/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (εκπρόσωπος: A. Willand, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, Mellifera e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, T-12/17, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το πρώτο από τα αιτήματα της νυν ανααιρεσείουσας (σκέψη 18, πρώτη περίπτωση, της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης) –να ακυρώσει την απόφαση Ares(2016)6306335 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2016– και καταδίκασε τη νυν ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που μνημονεύεται στο σημείο 1·

3. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η ανααιρεσίουσα προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽¹⁾ και με τη σύμβαση του Århus.

Σε αντίθεση με ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, η παράταση της έγκρισης της δραστηκής ουσίας glyphosate συνιστά διοικητική πράξη η οποία μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης κατά τη διαδικασία του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006. Ειδικότερα, σύμφωνα με το γράμμα και τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006, το περί ατομικού περιεχομένου στοιχείο του ορισμού που περιέχεται στη διάταξη αυτή αφορά το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής, και όχι τον αριθμό ή τη δυνατότητα προσδιορισμού των προσώπων τα οποία αφορά η ρύθμιση.

Δεύτερος λόγος: παραβίαση της αρχής της ερμηνείας του παράγωγου δικαίου της Ένωσης υπό το πρίσμα των διεθνών συμβάσεων.

Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της κατά το δυνατόν σύμφωνης με το διεθνές δίκαιο ερμηνείας, καθόσον δεν ερμήνευσε το άρθρο 10 του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του ίδιου κανονισμού, σύμφωνα με τη σύμβαση του Århus, μολονότι η σύμβαση αυτή είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και τον σκοπό των κρίσιμων ρυθμίσεων του δικαίου της Ένωσης που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie κατά D, I κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-586/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 5 της 8.1.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-593/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας**(Υπόθεση C-678/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 22 της 22.1.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**(Υπόθεση C-730/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 104 της 19.3.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Logistik XXL GmbH κατά CMR Transport & Logistik, παρισταμένης της: Rudolph Spedition und Logistik GmbH**(Υπόθεση C-135/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 190 της 4.6.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KN κατά Minister for Justice and Equality**(Υπόθεση C-191/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 190 της 4.6.2018.

Διάταξη του προέδρου του εβδόμου τμήματος του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Budai Közroniti Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VE κατά WD

(Υπόθεση C-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 231 της 2.7.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Popular Español SA κατά María Angeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar

(Υπόθεση C-232/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 240 της 9.7.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Magdalena Molina Rodríguez κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Υπόθεση C-279/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KAMU Passenger & IT Services GmbH κατά Türk Hava Yolları A.O. — T.H.Y. Turkish Airlines

(Υπόθεση C-289/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 285 της 13.8.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesgericht Linz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — DS κατά Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-466/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Förvaltningsrätten i Göteborg (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AA κατά Migrationsverket

(Υπόθεση C-526/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 381 της 22.10.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Eurowings GmbH κατά JJ, KI

(Υπόθεση C-557/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 436 της 3.12.2018.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Euronet Consulting κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-350/18) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης — Τροποποιητική απόφαση — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 54/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euronet Consulting EEIG (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Peeters και R. van Cleemput, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà, Θ. Ραμόπουλος και A. Aresu)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για ακύρωση της κοινοποιηθείσας στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 26ης Μαρτίου 2018 απόφασης της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που κατέθεσε η κοινοπραξία, επικεφαλής της οποίας είναι η προσφεύγουσα, για το υπ' αριθ. 2 τμήμα του διαγωνισμού EuropeAid/138778/DH/SER/MULTI με τίτλο «Σύμβαση-πλαίσιο υπηρεσιών για την εφαρμογή της εξωτερικής βοήθειας 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026», και με την οποία ανατέθηκε η σύμβαση σε δέκα άλλους διαγωνιζόμενους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2018 — ZU κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-671/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2019/C 54/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτών: ZU (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και R. Striani)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης της 12ης Οκτωβρίου 2018 της Γενικής Διευθύνσεως ανθρωπίνων πόρων και ασφάλειας (DG HR), της Επιτροπής [Ares(2018)5241886 — 12/10/2018] περί μετατάξεως του αιτούντος, και της απόφασης της 29ης Οκτωβρίου 2018 της Γενικής Διευθύνσεως ανθρωπίνων πόρων και ασφάλειας (DG HR), της Επιτροπής [Ares(2018)5529220 — 29/10/2018], όσον αφορά την επιστροφή του στην έδρα του οργάνου.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-703/18)

(2019/C 54/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2018, περί επιβολής της υποχρέωσης πραγματοποίησης δράσεων και συστάσεων περιλαμβανόμενων στην τελική έκθεση ελέγχου, στο μέτρο που αφορά τη σύσταση 04.01 στοιχείο g, για την επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων σε σχέση με δαπάνες που αφορούν ΦΠΑ σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αποδέκτες της ενίσχυσης ήταν υπόχρεοι καταβολής ΦΠΑ και, ως εκ τούτου, είχαν δυνατότητα να ζητήσουν την επιστροφή του ΦΠΑ, δεν το έπραξαν όμως, τούτο δε όσον αφορά έργα υλοποιούμενα στο πλαίσιο όλων των συγχρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο λειτουργικών προγραμμάτων, για τα οποία οι δαπάνες δηλώθηκαν ως επιλέξιμες για επιστροφή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 2, και του άρθρου 69, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 1303/2013⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 10 του ίδιου κανονισμού, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των διατάξεων αυτών και εσφαλμένης διαπίστωσης ότι το άρθρο 69, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 1303/2013 τυγχάνει εφαρμογής στους τελικούς αποδέκτες ενίσχυσης από πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, μολονότι αυτοί δεν είναι δικαιούχοι κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 10, του ίδιου κανονισμού.

Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, η Δημοκρατία της Πολωνίας επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα επιλεξιμότητας των δαπανών για τα έργα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 1303/2013, οι προκείμενες από το άρθρο 69 του εν λόγω κανονισμού προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των δαπανών εμπίπτουν στη σφαίρα των υποχρεώσεων του δικαιούχου ο οποίος υλοποιεί το έργο.

Κατά την προσφεύγουσα, στην περίπτωση ενίσχυσης ύψους χαμηλότερου από 200 000 ευρώ, το άρθρο 2, σημείο 10, του κανονισμού 1303/2013 αφήνει σαφέστατα στα κράτη μέλη την επιλογή να αποφασίζουν αν ως δικαιούχος χαρακτηρίζεται μόνον ο λαμβάνων την ενίσχυση ή και ο χορηγών την ενίσχυση αυτή.

Στην υπό κρίση υπόθεση, σύμφωνα με την επιλογή των πολωνικών αρχών, δικαιούχος είναι ο παρέχων τη στήριξη, αλλά όχι ο τυγχάνων της στήριξης αυτής. Οι τελικοί αποδέκτες της ενίσχυσης δεν είναι δικαιούχοι, και επομένως, κατά την προσφεύγουσα, σε αυτούς δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 69, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 1303/2013.

Εκτός αυτού, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, ο χαρακτηρισμός των αποδεκτών της στήριξης –οι οποίοι είναι άνεργοι– ως δικαιούχων θα συνεπαγόταν την επιβολή στα πρόσωπα αυτά πολλών υποχρεώσεων συνδεδεμένων με τη λογιστική καταχώριση της χορηγηθείσας ενίσχυσης, με την υποβολή εκθέσεων για την πρόοδο της υλοποίησης του έργου, με τον έλεγχο του έργου και με την εισαγωγή δεδομένων στα συστήματα πληροφορικής τα οποία εξυπηρετούν την εφαρμογή των λειτουργικών προγραμμάτων. Η λύση αυτή θα καθιστούσε ανέφικτη την επίτευξη των σκοπών του κανονισμού 1303/2013.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ 2013, L 347, σ. 320).

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-707/18)

(2019/C 54/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Milchior και S. Charbonnel, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1277 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2018, με τον οποίο καθορίζονται μηδενικές επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ 2018, L 239, σ. 1)·

κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1277 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2018, με τον οποίο καθορίζονται μηδενικές επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ 2018, L 239, σ. 1)·

— να αναγνωρίσει την ευθύνη του Συμβουλίου λόγω πταίσματος συνισταμένου στην έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1277 της 18ης Σεπτεμβρίου 2018 ο οποίος θα ακυρωθεί·

— επικουρικώς, να αναγνωρίσει την ευθύνη της Επιτροπής λόγω πταίσματος συνισταμένου στις ενέργειές της ώστε να εκδώσει το Συμβούλιο τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1277 της 18ης Σεπτεμβρίου 2018 ο οποίος θα ακυρωθεί, στην περίπτωση και μόνον που η ευθύνη της Επιτροπής δεν ήθελε γίνει δεκτή στο πλαίσιο της διαδικασίας που αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως T-437/18·

— όλως επικουρικός, να αναγνωρίσει την ευθύνη του Συμβουλίου και της Επιτροπής λόγω πταίσματος συνισταμένου στην έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1277 της 18ης Σεπτεμβρίου 2018 ο οποίος θα ακυρωθεί, στην περίπτωση και μόνον που η ευθύνη της Επιτροπής δεν γινόταν δεκτή στο πλαίσιο της διαδικασίας που αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως T-437/18·

— να αποφανθεί ότι το πταίσμα του Συμβουλίου και/ή της Επιτροπής προκάλεσε ζημία στην εταιρία Tilly-Sabco·

κατά συνέπεια,

— κυρίως,

— να αποφανθεί ότι το Συμβούλιο οφείλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ανερχόμενο, κατά το κεφάλαιο, σε 3 238 000 ευρώ, εκ των οποίων:

— 2 848 000 ευρώ αντιστοιχούν στις μη εισπραχθείσες επιστροφές για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο από 19 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 2013·

— 390 000 ευρώ αντιστοιχούν στις επιστροφές οι οποίες αφορούν το διαφυγόν κέρδος που σχετίζεται με τη μη πραγματοποίηση πωλήσεων 3 550 επιπλέον τόνων με προορισμό τις χώρες της Μέσης Ανατολής κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου·

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει το ποσό των 3 238 000 ευρώ, που αντιστοιχεί στο κεφάλαιο,

— αναπροσαρμοσμένο με την επιβολή αντισταθμιστικών τόκων, υπολογιζόμενων με αφετηρία τον ακυρωθέντα κανονισμό (ΕΕ) 689/2013 και μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως που θα εκδοθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, βάσει του ετήσιου ποσοστού πληθωρισμού που έχει διαπιστώσει για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα η Eurostat (Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εν λόγω εταιρία·

— προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με αφετηρία τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες·

— επικουρικός,

— να αποφανθεί ότι η Επιτροπή οφείλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ανερχόμενο, κατά το κεφάλαιο, σε 3 238 000 ευρώ, εκ των οποίων:

— 2 848 000 ευρώ αντιστοιχούν στις μη εισπραχθείσες επιστροφές για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο από 19 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 2013·

— 390 000 ευρώ αντιστοιχούν στις επιστροφές οι οποίες αφορούν το διαφυγόν κέρδος που σχετίζεται με τη μη πραγματοποίηση πωλήσεων 3 550 επιπλέον τόνων με προορισμό τις χώρες της Μέσης Ανατολής κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό 3 238 000 ευρώ, που αντιστοιχεί στο κεφάλαιο,

— αναπροσαρμοσμένο με την επιβολή αντισταθμιστικών τόκων, υπολογιζόμενων με αφετηρία τον ακυρωθέντα κανονισμό (ΕΕ) 689/2013 και μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως που θα εκδοθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, βάσει του ετήσιου ποσοστού πληθωρισμού που έχει διαπιστώσει για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα η Eurostat (Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εν λόγω εταιρία·

— προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με αφετηρία τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες·

- να αποφανθεί ότι το ποσό που η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως για κεφάλαιο και τόκους δύναται να μειωθεί κατά το ύψος του ποσού που ενδέχεται να υποχρεωθεί να καταβάλει στο πλαίσιο της υποθέσεως T-437/18·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που οφείλεται στο διπλό πταίσμα της, ποσού ανερχόμενου κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 20 000 ευρώ·
- όλος επικουρικώς,
 - να αποφανθεί ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή οφείλουν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό, το οποίο θα πρέπει να καταναμηθεί μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων από το Γενικό Δικαστήριο και το οποίο ανέρχεται, κατά κεφάλαιο, σε 3 238 000 ευρώ, εκ των οποίων:
 - 2 848 000 ευρώ αντιστοιχούν στις μη εισπραχθείσες επιστροφές για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο από 19 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 2013·
 - 390 000 ευρώ αντιστοιχούν στις επιστροφές οι οποίες αφορούν το διαφυγόν κέρδος που σχετίζεται με τη μη πραγματοποίηση πωλήσεων 3 550 επιπλέον τόνων με προορισμό τις χώρες της Μέσης Ανατολής κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου·
 - να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν το ποσό των 3 238 000 ευρώ, που πρέπει να καταναμηθεί από το Γενικό Δικαστήριο μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων και αντιστοιχεί στο κεφάλαιο, και διη
 - το κατά κεφάλαιο καθορισμένο ποσό για το Συμβούλιο, αφενός, και την Επιτροπή, αφετέρου, αναπροσαρμοζόμενο με την επιβολή αντισταθμιστικών τόκων, υπολογιζόμενων με αφετηρία τον ακυρωθέντα κανονισμό (ΕΕ) 689/2013 και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης που θα εκδοθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, βάσει του ετήσιου ποσοστού πληθωρισμού που έχει διαπιστώσει για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα η Eurostat (Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εν λόγω εταιρία·
 - προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με αφετηρία τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής-αγωγής και να αποφανθεί σχετικά με ενδεχόμενη κατανομή των δικαστικών εξόδων μεταξύ τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται καταστρατήγηση της διαδικασίας ή παράβαση της διαδικασίας, στο μέτρο που, όπως εκτιμά η προσφεύγουσα-ενάγουσα, δεν τηρήθηκε εν προκειμένω η διαδικασία για την αντικατάσταση ακυρωθείσας πράξεως, καθόσον η Επιτροπή ήταν ο συντάκτης της ακυρωθείσας πράξεως, ήτοι του κανονισμού (ΕΕ) 689/2013, της 18ης Ιουλίου 2013, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ 2013, L 196, σ. 13) ενώ ο νέος κανονισμός της 18ης Σεπτεμβρίου 2018 εκδόθηκε από το Συμβούλιο βάσει διαφορετικών κεμένων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του κανόνα της ομοιότητας των τύπων, καθόσον, αφενός, ο νέος κανονισμός δεν εκδόθηκε από την Επιτροπή αλλά από το Συμβούλιο, και, αφετέρου, η Επιτροπή θα έπρεπε να επικουρείται από την Επιτροπή διαχειρίσεως της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερείται νομικής βάσεως, στο μέτρο που το άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ το οποίο θεωρήθηκε ως η μόνη δυνατή νομική βάση για την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν επιτρέπει στο Συμβούλιο να εκδώσει έναν τέτοιο κανονισμό. Δεν υφίσταται, επομένως, νομικό έρεισμα παρέχον στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να καθορίσει τις επιστροφές κατά την εξαγωγή για το κρέας πουλερικών.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται καταστρατήγηση της διαδικασίας, στο μέτρο που, προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής (C-183/16 P, EU:C:2017:704), η Επιτροπή όφειλε να εκδώσει η ίδια την πράξη που αντικαθιστά τον ακυρωθέντα κανονισμό και όχι να ζητήσει από το Συμβούλιο να την εκδώσει «αντ' αυτής».
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ανεπαρκής ή εσφαλμένη αιτιολόγηση, τόσο ως προς τις τυπικές προϋποθέσεις, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εξηγεί για ποιον λόγο έπρεπε να ζητηθεί από το Συμβούλιο να εκδώσει το νομοθέτημα αυτό, ούτε για ποιον λόγο και με ποιον τρόπο το άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ήταν η μόνη νομική βάση που επέτρεπε την έκδοσή του, όσο και επί της ουσίας όσον αφορά τον καθορισμό του συντελεστή επιστροφής, καθόσον το Συμβούλιο, όπως και η Επιτροπή κατά το παρελθόν, δεν έχει στηριχθεί σε καμία οικονομική ανάλυση.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη συνοχής του προσβαλλομένου κανονισμού, στο μέτρο που το Συμβούλιο εξέδωσε άκριτα και χωρίς να προβεί σε ανάλυση, τον ίδιο ακριβώς κανονισμό, στηριζόμενο σε εσφαλμένη και ανίσχυρη νομική βάση, και δεν έλαβε, επομένως, υπόψη την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου.

Κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, η ακύρωση του νέου αυτού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1277 της παρέχει το δικαίωμα να ζητήσει, κατά κύριο λόγο, από το Συμβούλιο την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της εκδόσεώς του. Επικουρικός, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ασκεί αγωγή αποζημιώσεως κατά της Επιτροπής στην οποία οφείλεται η έκδοση του νέου αυτού κανονισμού που πρέπει να ακυρωθεί. Τέλος, όλως επικουρικός, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπέχουν κοινή ευθύνη που κατανέμεται μεταξύ τους, λαμβανομένου υπόψη ότι τα δύο θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε χωριστά σφάλματα.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2018 — Adraces κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-714/18)

(2019/C 54/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul — Adraces (Vila Velha de Ródão, Πορτογαλία)
(εκπρόσωποι: G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte και M. Barros Silva, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την ακυρότητα της Αποφάσεως της Επιτροπής ARES (2018) 4940694, της 26ης Σεπτεμβρίου 2018, η οποία έλυσε τη συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης αριθ. COM/LIS/ED/2018-2020_1, και να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει την προτέρα κατάσταση της προσφεύγουσας.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον η Επιτροπή κατήγγειλε μονομερώς δημόσια σύμβαση χωρίς να επικαλεστεί οποιαδήποτε αιτία ή λόγο που να δικαιολογεί την καταγγελία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της καλής πίστης, καθόσον η Επιτροπή, εισάγοντας στην εν λόγω σύμβαση-πλαίσιο γενική ρήτρα καταγγελίας σύμφωνα με την οποία μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή αυθαίρετως, χωρίς να επικαλεστεί αιτία ή δικαιολογητικό λόγο προς τούτο, υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας και αγνόησε την ισορροπία συμφερόντων στην οποία στηρίζεται κάθε σύμβαση, είτε δημόσια είτε ιδιωτική.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων και εννόμων συμφερόντων των ιδιωτών, η οποία δεσμεύει τη Διοίκηση σε θέματα δημοσίων συμβάσεων, καθόσον η Επιτροπή κατήγγειλε μονομερώς, αυθαιρέτως και αδικαιολογήτως την εν λόγω σύμβαση, πράγμα που απαγορεύεται από την αρχή *pacta sunt servanda*.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει παράβαση του καθήκοντος χρηστής διοικήσεως, καθόσον η Επιτροπή κατήγγειλε την εν λόγω σύμβαση στηριζόμενη αποκλειστικά σε ένα δημοσιογραφικό άρθρο, χωρίς να προβεί σε αρκούντως εμπεριστατωμένη εκτίμηση της συγκεκριμένης περίπτωσης, συμπεριφορά που συνιστά περίπτωση προδήλως κακής διοικήσεως.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή κατήγγειλε αβάσιμα και αδικαιολόγητα την εν λόγω σύμβαση κατόπιν της καταδίκης ενός εργαζομένου της προσφεύγουσας για εγκλήματα πλαστογραφίας και απάτης, τα οποία δεν είχαν καμία σχέση με τη δραστηριότητα της προσφεύγουσας ούτε με τις αρμοδιότητες και τη δικαιοδοσία της Επιτροπής.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2018 — B.D. κατά EUIPO — Philicon 97 (PHILIBON)

(Υπόθεση T-717/18)

(2019/C 54/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: B.D.-Boyer Developpement (Moissac, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Junca, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Philicon 97 AD (Plovdiv, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PHILIBON — Υπ' αριθ. 9 690 041 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 375/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2017·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε τις διατάξεις του κανονισμού 2017/1001, ο οποίος δεν ήταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία της καταθέσεως της αιτήσεως ακυρώσεως προς το EUIPO. Το τμήμα προσφυγών δεν συμμορφώθηκε με τα οριζόμενα στο άρθρο 8, παράγραφος 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 53 του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.
-

**Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2018 — Boyer κατά EUIPO — Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957
www.philibon.com)**

(Υπόθεση T-718/18)

(2019/C 54/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Boyer (Moissac, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Junca, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Philicon 97 AD (Plovdiv, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε χρώμα μπλε, κίτρινο και άσπρο — Υπ' αριθ. 12 501 466 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 374/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2017·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε τις διατάξεις του κανονισμού 2017/1001, ο οποίος δεν ήταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία της καταθέσεως της αιτήσεως ακυρώσεως προς το EUIPO. Το τμήμα προσφυγών δεν συμμορφώθηκε με τα οριζόμενα στο άρθρο 8, παράγραφος 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 53 του κανονισμού 207/2009.

Αγωγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Αποστολοπούλου και Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-721/18)

(2019/C 54/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Ζωή Αποστολοπούλου (Αθήνα, Ελλάδα), Αναστασία Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Δ. Γκούσκος, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να γίνει δεκτή η αγωγή τους και να υποχρεωθούν οι εναγόμενες, αλληλεγγυώς και εις ολόκληρον η κάθε μία, να καταβάλουν σε κάθε μία από τις ενάγουσες το συνολικό ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, όπως το ποσό αυτό ειδικότερα αναλύεται στο δικόγραφο της αγωγής τους·
- να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να απέχουν από κάθε προσβολή της προσωπικότητας των εναγουσών στο μέλλον·
- να υποχρεωθεί η πρώτη εναγομένη να αποκαταστήσει την τιμή και την υπόληψη των εναγουσών με δήλωσή της ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, όπου εκκρεμεί σε δεύτερο βαθμό η εκδίκαση της από 11/09/2017 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 572461/2017 και Ειδικό Αριθμό Κατάθεσης 1898/2017 Ανακοπή των εναγουσών, στα πλαίσια της οποίας η πρώτη εναγομένη προέβη στις επίδικες αναληθείς και προσβλητικές δηλώσεις σε βάρος των εναγουσών·
- να καταδικαστούν οι εναγόμενες στη δικαστική τους δαπάνη γενικά.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αγωγή έχει κατατεθεί εναντίον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεδομένου ότι η τελευταία εκπροσωπείται ενώπιον του Δικαστηρίου πάντα από το θεσμικό όργανο στο οποίο αποδίδεται η προσβαλλόμενη πράξη ή συμπεριφορά, η Επιτροπή παρουσιάζεται ως η μόνη εναγομένη στην παρούσα αγωγή.

Προς στήριξη της αγωγής οι ενάγουσες προβάλλουν τέσσερις ισχυρισμούς.

1. Πρώτος ισχυρισμός αντλούμενος από την προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και της προσωπικότητας των εναγουσών, λόγω δυσφημιστικών ισχυρισμών της Επιτροπής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, με σκοπό να επιτευχθεί αναγκαστική εκτέλεση κατά των εναγουσών.
2. Δεύτερος ισχυρισμός αντλούμενος από την παραβίαση της αρχής της νομιμότητας, της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω του ισχυρισμού της Επιτροπής ότι οι ενάγουσες εταιρείες ευθύνονται νομικά και ότι η εταιρεία δεν είχε νομική προσωπικότητα, ενώ συμβλήθηκε επανειλημμένα γνωρίζοντας ότι κατά τον ελληνικό νόμο και το καταστατικό της εταιρείας δεν έφεραν ατομικά ευθύνη για τις υποχρεώσεις της εταιρείας.
3. Τρίτος ισχυρισμός αντλούμενος από την παραβίαση της πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτων δικαστηρίων, εφόσον οι ενάγουσες δεν ήταν διάδικοι στις δίκες στα πλαίσια των οποίων εκδόθηκαν οι εκτελεστικοί τίτλοι.
4. Τέταρτος ισχυρισμός αντλούμενος από την κακόπιστη και καταχρηστική επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των εναγουσών.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Repsol κατά EUIPO — Basic (BASIC)

(Υπόθεση T-722/18)

(2019/C 54/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Repsol, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Devaureix και J. Erdozain López, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Basic AG Lebensmittelhandel (Μόναχο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BASIC σε μπλε, κόκκινο, πορτοκαλί και λευκό χρώμα — Υπ' αριθ. 5 648 159 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 178/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την προσφυγή με όλα της τα προσαρτήματα·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel και το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Aurea Biolabs κατά EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)

(Υπόθεση T-724/18)

(2019/C 54/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Ινδία) (εκπρόσωποι: B. Brandreth, Barrister, L. Oommen, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Avizel SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης AUREA BIOLABS — Υπ' αριθ. 15 836 737 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 814/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Brand IP Licensing κατά EUIPO — Facebook (lovebook)

(Υπόθεση T-728/18)

(2019/C 54/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι) (εκπρόσωπος: J. MacKenzie, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Facebook, Inc. (Menlo Park, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης lovebook — Υπ' αριθ. 9 926 577 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 2279/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 24ης Αυγούστου 2017·
- να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Δεκεμβρίου 2018 — DQ κ.λπ. κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση T-730/18)

(2019/C 54/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: DQ και έντεκα λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος αποζημίωσης (προσβαλλόμενη απόφαση) το οποίο υπέβαλαν οι προσφεύγοντες στις 13 Δεκεμβρίου 2017 κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·

— να ακυρώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υποβλήθηκε στις 23 Μαΐου 2018 κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·

— να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε από ένα σύνολο πράξεων και συμπεριφορών του Κοινοβουλίου, οι οποίες πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο σφαιρικής εκτιμήσεως, την οποία οι προσφεύγοντες εκτιμούν, υπό την επιύλαξη επανεκτιμήσεως, στο ποσό *ex aequo et bono* των 192 000 ευρώ·

— να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να καταβάλει τους αντισταθμιστικούς τόκους και τους τόκους υπερημερίας που έχουν εντωμεταξύ καταστεί απαιτητοί·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τις παρανομίες που διέπραξε το Κοινοβούλιο ως εργοδότης όπως, μεταξύ άλλων, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος προνοίας, προσβολή της αξιοπρεπείας τους, προσβολή της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής τους, προσβολή του δικαιώματός τους για την προστασία του ιατρικού απορρήτου και προσβολή του δικαιώματός τους για συνήθες εργασίας που σέβονται την υγεία, την ασφάλεια και την αξιοπρεπεία τους.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα περιστατικά και οι συμπεριφορές που κατήγγειλαν, συνιστούν, *prima facie*, αυθεντικά ή, τουλάχιστον, πειστικά περιστατικά και συμπεριφορές από τα οποία μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη ενεργειών ηθικής παρενοχλήσεως σε βάρος τους και καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ευθύνεται λόγω ιδίως της παθητικής στάσεώς του κατά την εξέταση της αιτήσεως αρωγής βάσει των άρθρων 12 και 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dalasa κατά EUIPO — Charité — Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Υπόθεση T-732/18)

(2019/C 54/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: I. Hödl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Charité — Universitätsmedizin Berlin, Gliedkorperschaft Öffentlichen Rechts (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης charantea — Υπ' αριθ. 15 485 956 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 539/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την προσφυγή, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15.10.2018 (υπόθεση R 539/2018-4) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 2 758 830 (υπ' αριθ. 15 485 956 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης), να απορρίψει την ανακοπή και να κάνει δεκτή την καταχώριση του ζητηθέντος σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

in eventu

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15.10.2018, (υπόθεση R 539/2018-4) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 2 758 830 (υπ' αριθ. 15 485 956 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του EUIPO·

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα· καθώς και

— να καταδικάσει τον ανακόποντα διάδικο στα συνολικά δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dalasa κατά EUIPO — Charité — Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Υπόθεση T-733/18)

(2019/C 54/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: I. Hödl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Charité — Universitätsmedizin Berlin, Gliedkorperschaft Öffentlichen Rechts (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης charantea — Υπ' αριθ. 15 785 801 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 540/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την προσφυγή, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15.10.2018 (υπόθεση R 540/2018-4) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 2 815 978 (υπ' αριθ. 15 785 801 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης), να απορρίψει την ανακοπή και να κάνει δεκτή την καταχώριση του ζητηθέντος σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

in eventu

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15.10.2018, (υπόθεση R 540/2018-4) σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 2 815 978 (υπ' αριθ. 15 785 801 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του EUIPO·

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα· καθώς και

— να καταδικάσει τον ανακόπτοντα διάδικο στα συνολικά δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2018 — Siberia Oriental κατά ΚΓΦΠ (Siberia)

(Υπόθεση T-737/18)

(2019/C 54/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siberia Oriental BV (t Zand, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: T. Overdijk, δικηγόρος)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ

Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας: Υπ' αριθ. EU0404 κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας (ποικιλία του Liliium L. «Siberia»)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 15ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση A 009/2017

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να εξαφανίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει το ΚΓΦΠ να θέσει ως ημερομηνία λήξεως στο μητρώο την 30ή Απριλίου 2020, τροποποιώντας την σχετική καταχώριση.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση ουσιωδών τύπων·
- Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου ή κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή του, συμπεριλαμβανομένων της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kibelisa κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-139/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kamrete κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-140/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-141/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kaimbi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-142/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Punga Luoyogo κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-143/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Numbi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-144/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 129 της 24.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Kanyama κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-145/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 129 της 24.4.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL